

Г О В О Р

ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ДРАЖИМИРА МАРУШИЋА НА
СВЕЧАНОСТИ ПОВОДОМ ОТВАРАЊА ФИСКУЛТУРНЕ САЛЕ У
ОСНОВНОЈ ШКОЛИ "ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ"

3. ДЕЦЕМБАР 1995. ГОДИНЕ

Драги гости и суграђани!

Пре тачно годину дана отворили смо велелепно здраће Основне школе "Десанка Максимовић", а данас, опет поводом годишњице Суворовско Колубарске битке, отварамо и њену Фискултурну салу. Баш онакву какву заслужује. Нови објекат, са више од 500 метара квадратних чисто спортске површине и још толико простора за пратеће садржаје, несумњиво је вредан поклон нашој општини, пре свега нашој деци. Кад кажем поклон, имам на уму чињеницу да је Фискултурна сала изграђена искључиво средствима Републичког министарства за омладину и спорт, које је у овај објекат уложило два ипо милиона динара. На томе смо дубоко захвални.

Није никаква тајна да грађани Горњег Милановца, посебно млади, у свом граду још увек немају довољно спортско-рекреативних објеката. Напротив, има их врло мало у односу на потребе, на спортску традицију и резултате. Ми имамо око пет хиљада ђака широм Општине. Али од четири градске осмогодишње школе и још три у Прањанима, Такову и на Руднику само две имају адекватну фискултурну салу: Основна школа "Момчило Настасијевић" и, ево од данас, Основна школа "Десанка Максимовић". Остале немају, као што и у средњем образовању од три средње школе салу има само Техничка.

Ако вам ове речи личе на критику, нисте се преварили. Али, то је критика свима нама који смо још увек дужни својој деци. Нисмо ми, додуше, у такву ситуацију дошли зато што смо били невољни и неодговорни, зато што нисмо желели, не само спортске дворане, већ и биоскоп, позориште, шеталиште... Напротив. Али, Милановац је градио фабрике, развијао привреду и чекао тренутак када ће, у сасвим логичном повратном процесу, уз њену помоћ градити све друге објекте и садржаје. Кад нам се учинило да то време коначно долази, почели су наговештаји кризе, уследила забрана ванпривредних инвестиција, па рат, санкције, инфлација и да не набрајам. Свима нам је то добро познато.

Па ипак, упркос свим тим ограничењима ми смо градили више од других. Само у Систем за пречишћавање отпадних вода и систем за водоснабдевање "Рзав" ова Општина је у протеклих неколико година уложила преко 70 милиона марака. Изградили смо једну европску Основну школу, затим Средњу економску, адаптирали бројне сеоске школе, отворили нове амбуланте, улагали у опрему и објекте за потребе Здравственог центра и тако редом. Све то у најтеже време. Зато сам уверен да је Министарство за омладину и спорт имало на уму управо ту чињеницу да Милановац нимало себе не штеди те да је баш због тога севап помоћи му. Зато се

још једном захваљујем за такво разумевање, у име Скупштине општине и свих грађана.

Посебно се захваљујем господину Будимиру Јовковићу, тадашњем генералном секретару Владе Републике Србије као и господину Славку Радовановићу, помоћнику министра за омладину и спорт и господину Милораду Парезановићу, секретару Министарства за омладину и спорт без чије помоћи сигурно не би било ове Хале.

Наравно, захваљујем се и неимарима ГИП "Градитеља" који су се својски потрудили да свој посао ваљано заврше.

Остало је нама још много тога да урадимо за милановачки спорт и културу. Град чији Атлетски клуб "Таково" прославља пола века постојања, бележећи велике успехе својих атлетичара без обзира на услове у којима раде, град чији Фудбалски клуб "Таково" има педигре једног од најстаријих још у старој Југославији, град који последњих година бива све запаженији и у осталим спортовима, заслужује да се сви заједно добро потрудио и створимо адекватне услове за њихов рад. У осталом, ако не због спортских резултата, то вреди учинити и само због психофизичког развоја и неговања спортског духа наше деце.

Позивам господина Славка Радовановића, помоћника министра за омладину и спорт да пресецањем врпце на симболичан начин отвори спортску салу.

Хвала вам.